

ПРОТОКОЛ

№ 604

гр. Варна, 17.04.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV А СЪСТАВ ГО, в публично заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Николай Св. Стоянов
мл.с. Станислав М. А.

при участието на секретаря Марияна Ив. Иванова
Сложи за разглеждане докладваното от мл.с. Станислав М. А. Въззивно гражданско дело № 20243100500639 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 13:43 часа се явиха:

Въззивникът С. Т. А., редовно призован, не се явява, представлява се от **адв. Н. И.**, редовно упълномощена и приета от съда от преди.

Въззиваемият С. С. З., редовно призован, не се явява, представлява се от **адв. И. В.**, редовно упълномощена и приета от съда от преди.

АДВ.И.: Не са налице пречки от процесуален характер. Моля да се даде ход на делото.

АДВ.В.: Няма пречки. Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не съществуват процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

съгласно **Определение № 1243/ 02.04.2024 г.**

АДВ.И.: Запознати сме с Определение №1243/02.04.2024 г., нямаме възражения и допълнение. Депозирали сме въззивна жалба, която поддържа и към настоящия момент.

АДВ. В.: Запознати сме с определението. Нямаме възражения и допълнения към него. Оспорваме въззивната жалба и поддържам отговора, който сме депозирали.

АДВ.И.: Нямам искания по доказателствата. Представям списък на разноските.

АДВ.В.: Нямам доказателствени искания. Представям списък на разноските.

СЪДЪТ,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЛАГА по делото представените от страните в днешно съдебно заседание списъци на разноските и доказателства за извършването им.

АДВ.И.: Не правим възражение за прекомерност.

АДВ.В.: Не правим възражения.

Предвид становищата на страните и отсъствието на направени доказателствени искания, **СЪДЪТ** счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

АДВ.И.: Аз Ви моля да уважите така депозирания въззивна жалба от името на моя доверител, която поддържам и към настоящия момента, да отмените първоинстанционния съдебен акт, като оставите исковата претенция без уважение. Във въззивната жалба подробно сме изложили всички доводи и възражения спрямо първоинстанционния съдебен акт. Ако позволите ще акцентирам на няколко момента. Единият от тези моменти, е че считаме, доверителят ми също, че не се доказаха причинените имуществени вреди определени от първоинстанционният съд в размер на 924лева. Съдебно – икономическата експертиза беше допусната във връзка с определяне цената на кучето Л.. Видно от самата експертиза, а такива доводи сме изложили във въззивната жалба не е остойностена цена на кучето и самото вещо лице сочи, че е куче с недокументиран произход, а се остойностени всички разходи, които са правени за отглеждането му. Считам, че не се доказаха и причинените неимуществени вреди на ищеца, предвид следното:

Ищецът е пребивавал на територията на гр.Варна, като кучето се е отглеждало при неговите родители в село З., в съседен на доверителя ми имот. В насока относно претърпените неимуществени вреди показания даде неговата съпруга, свидетелката

З.а, която сочи че ежеседмично посещава кучето, че нейният съпруг е бил изключително много привързан и в същото време едва ли не е налице противоречие в заявеното в първоинстанционното производство от този свидетел, че едва на третия месец тя е узнала, че кучето е починало. Сама заявява, че нейният съпруг е търпял неимуществени вреди, като не е могъл да спи и да се храни, но в същото време не е посещавал дори медицинско лице, така че да може да се погрижи за своето здраве и болките, които той е търпял. На следващо място и във въззивната жалба сме посочили, считаме в евентуалност ако прецените, че доверителят ми носи тази безвиновна отговорност единствено и само, защото притежава две кучета и съседското куче е навлязло в неговия двор, където се е случил инцидентът и кучето Л. е завършило с летален изход да приемете, че е налице безстопанственост от страна на родителите на ищеца в първоинстанционното производство от една стана. От друга страна Ви моля да приемете, че е налице съпричиняване. Считаме, че така заявеното от свидетелката З.а, майка на ищеца, че едва ли не кучетата, собственост на доверителя ми и ответник в първоинстанционното производство, са издърпали кучето Л., не отговаря на фактическото положение, като отново соча, че подробни доводи в тази насока сме изложили във въззивната жалба. Предвид горното моля съдебния състав да отмени първоинстанционния съдебен акт и да постанови решение, с което да отхвърли депозираната искова молба. Моля да ни бъдат присъдени и направените по делото съдебно – деловодни разноски, в това число и за адвокатско възнаграждение.

АДВ.В.: Моля да постановите решение, с което да отхвърлите така подадената пред Вас въззивна жалба и да потвърдите първоинстанционния съдебен акт, като правилен, обоснован, законосъобразен и мотивиран. Подробни изложения на нашите съображения се съдържат в отговора на въззивна жалба, който изцяло поддържа. Считам, че по делото безспорно бяха доказани елементите на фактическия състав на чл.50 от ЗЗД. Ответникът, настоящ въззивник по делото носи безвиновна, обективна отговорност за поведението на собствените му кучета, които очевидно са причинили вреди под формата на имуществени такива и неимуществени за моя доверител. По делото безспорно бяха доказани имуществените вреди и техния размер, чрез приетата и назначена от съда съдебно – оценителна експертиза, доказани бяха и неимуществените вреди. Считам, че не е необходимо да задълбочаваме дали човек, който е отглеждал в продължение на 10 години домашния си любимец е бил привързан към него и дали този човек е изпитал болки и страдания, стрес, безпокойство от това, че домашният му любимец е бил разкъсан по брутален начин. Това, че доверителят ми не е споделил на съпругата си в продължение на три месеца, може да говори за някакви отношения между тях двамата, но по мое мнение считам, че е напълно вероятно той да не е искал да натоварва съпругата си и да е изживявал всичко, което му се е случило сам. Така или иначе съпругата му е виждала по какъв начин се чувства той. Дали е посещавал психолог, не, не е посещавал. Това не е традиционно и не е

типично за нашите географски ширини и не е основание ние да се съмняваме в претърпените от негова страна болки и страдания. В допълнение искам само да отбележа, че тези кучета са доказано агресивни. По делото са ангажирани писмени доказателства, от които се установява, че това не е първият подобен инцидент с тях. Моля за решение в изложения смисъл, както и да ни присъдите сторените разноски.

АДВ.И. /реплика/: На първо място кучето Л. не е отглеждана от ищеца, а е отглеждана от неговите родители извън дома на ищеца. На второ място, ако кучето е било компаньон или е било изключително близко, то с неговите родители, които родители вероятно са претърпели болки и страдания, но не и ищеца. В тази насока е възражението ми. Още повече, че тази допусната съдебно – икономическа експертиза, по която ние сме възразили ...

СЪДЪТ прекъсва адв.И. и ѝ указва да бъде кратка в репликата си, а не да преповтаря за трети път установени по делото факти, като ѝ указва да навежда правни доводи.

АДВ.И.: Може би тази безвиновна отговорност следва да се вмени на моя доверител ако инцидентът не се беше случил в двора, който граничи с този на ищците, а бе се случил на улицата или на друго обществено място. Безспорно се установи, че кучето Л. се е промъкнало под оградата и е навлязло в имот, частна собственост на моя доверител.

Съдът счете делото за изяснено от фактическа и правна страна и **ОБЯВИ**, че ще се произнесе с решение в законния срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13:54 часа.

Председател: _____

Секретар: _____